

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate
Libri Septem**

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Minime tutum esse uel spiritualibus uiris cum consecratis Deo virginibus
frequens, diuturnumque colloquium cap. iiiii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

semper in memoria, ac imo pectore penitus habeamus,
ut omnium foeminarum, & maxime earum, quæ aliqua
forma præcellunt, nedium conspectum, sed nec umbram
propius intueamur; non aliter foeminas ipsas declinantes,
q; aut inter nauigandum scopulum, aut inter eundum
prædones. Neque enim uisæ aliquando mulieris, fa-
cile, quum uolumus, possumus obliuisci; nam iuxta
illud poeticum,
Hærent infixi pectore uultus.
Verbaq; nec placidam membris dat cura quietem,

Minime tutum esse uel spiritualibus uiris cum con-
secratis Deo virginibus frequens, diuturnuq;
colloquium.

Cap. III.

Hoc uero q;d priuatim de sacerdotalibus mulieribus
monuimus, idem quoq;, & multo quidem cau-
tius circa uirgines sacras obseruandum esse cen-
semus. Valde enim periculosum est, si cui tantam unquam
iniquus dæmon securitatem suadeat, ut speret intrepide
tutoq; se in harum frequenti conuersatione posse diutius
commorari. Artificialia sanè sunt, & percallida semper &
in omnes commenta diaboli, sed aduersus castimonias
deditos multo acriora, simulq; occultiora: ut uix possint
uel à sanctissimis, & sapientissimis uiris intelligi; & pro-
pterea ne calidus ille, atq; occultus inimicus sese nobis
fraudulenter insinuet, studiosissime præcauendum est.
Nam uafre iste machinator diabolus consuevit in prin-
cipio consuetudinis bonos uiros, ad proficiendum in re-
bus spiritualibus, ex ea occasione dolosis quibusdam ma-
chinationibus adiuuare, et mutua auxilia ad salutem calo-
lide per eam consuetudinem sic conuersantibus mini-
strare. Dū enim astutissimus ueterator, et assentator ini-
quis timet, ne suborta aliqua suspitione diabolicae frau-
dis, tam arcta consuetudinis vincula relaxentur, suggestit

K K

DE RATIONE COERCEN. LIBID.

interim maiora quædam spiritualis disciplinæ argumenta
ta, reddes eos exinde per ea affabiles, & de suis inuicem
profectibus differentes, atq; suauissimis sermonibus, &
iocundissima cōfabulatione cōsilia spiritualis profectus
in alterutrum conferentes. At interim fraudolens de-
ceptor tempus obseruat, donec dolosa surreptitiae so-
cietatis initia maturescant, atq; firmentur: & quousq; cre-
duli homines putent magna Dei esse beneficia, quæ ma-
xima sunt diaboli maleficia: nā dum in tranquillo se spes-
rant esse maxime, tum suborta repentina procella, ab ini-
opinata tempestate deprehensi, quod minime cogitauer-
unt, castitatis quandoq; naufragium patiuntur. Sie igitur
iniquus dæmon solet cōpescere aduersa, suggestere p̄
spera, & fraudes tegere, quousq; subtrahitis omnibus au-
xiliis, incautos uestores in occultos scopulos, & uado-
las syrtes illiserit. Quam ob rem formidolosa debet esse
in hoc mari omnis tranquillitas, quoniā improbus no-
nunquam turbo suboritur, & tempestas procellosa cie-
tur, ubi minime putabatur, quæ tanto nocentior exitit
quanto minus prævisa suspecta q; contingit. Et n. callidus
sumus præstigiator diabolus tam diu soplum ignem sine
flammis occultat, donec ambas faculas communicato
inuicem ardore succendat: atq; latenter de simplici cha-
tatis moliatur incestum. Non est ergo in tantis uestutis
dæmonum, ut speret se quisquam, utò posse consistere
& ex hoc libidinis pelago, quo assidue iactamur, recto
cursu ad continentiarū portū pertingere, nisi pauide, & cir-
cumstans. Est uia, inquit Salomon, quæ uidetur homini iusta,
nouissima aut̄ eius deducunt ad mortem. Itaq; solite
nobis prouidendum est, ac prudentiæ præsidiis, diabolis
agendum quicq; temere, aut prorsus fidendum, quando
& in his sepe spiritualis negotia misceatur. Hoc dictu uelim

de his duntaxat, qui imprudenter, ne dicam impudenter,
& nimis arte, ac licenter sese assunt uelatis uirginibus:
quibus tanto interdū conglutinantur affectu, ut à se ipsis
facilius, q̄ ab earū conuersatione recederēt: qui & si forte
cum eis nō agant quicq̄ turpiter, tñ iustæ suspicionis præ
bentes de se materiam, uitam suam, q̄uis alioqui mun-
dam, maculis sinistræ opinionis inficiunt. Q[uo]d circa ad
exitandam oēm suspicionem, ac ēt periculum, sicut tene-
mur eis diuina sacramenta præstare, ita pari modo earū
dem familiaritates uitare, et sicut in rebus sacris nusquam
eis nostra neganda est opera, ita in rebus aliis nostra sine
urgenti necessitate non est communicāda præsentia.

Q[uo]d pacto habere se debeāt sacerdotes erga mu-
lleres in administrandis sacramentis. Ca. V.

Dicendum est autem modo quid in ea re sacer-
dotibus statuendū sit q̄bus ex officio, qđ sibi ino-
cubit, ab his periculis oīno abesse nō licet: & tñ
ab oībus uenereis uoluptatibus necesse est cōtinere. Nā
iuxta sententia saluatoris nostri, ista oportuit facere, et illa
nō omittere. Nō.n. debet is q̄ præest, & populi sibi com-
misisti cura distinguitur, uiros & tm̄ cōmodis excubare: quū
officiū sacerdotis antistitis sit iniurere fœminas dū ḡros-
tant, consolari dū mōerent, corrigere si errat, audire pec-
cata dū p̄sonit, & deniq̄ oīa puidere, q̄ faciat eis ad sa-
lute. Necp̄ est p̄fectō q̄ usq̄ adeo pauēat sacerdotes, ut
à tāctæ necessitatib⁹ officiis existimant ppter humana⁹ im-
becillitatē esse sibi desistendū, & reiiciendas necessarias
actiōes, quū certo sciant in eiusmodi piis op̄ibus sibi de-
coelo firmissima adiumenta nō defutura, mō uelint, et cu-
piat adiuuari: & nihil temere agēdū censeat, ubi sciūt gra-
uissimū iminere discrimē: uero tāto acrius instādū est, q̄to
periculum maius inest, uti in tempestate à nauigantibus
solet fieri. Nam quum cœli minantur desuper, & fluctus
quatiunt deorsum, et uenti undi ex aduerso luctantur

Luc. 11.

KK ii